

Debatten

Si din mening i Bladet

Innlegg sendes til redaksjonens e-postadresse:
redaksjonen@bladet.no

Alliert øving sikrer unges fremtid og trygghet

Hanne Ringen fra Sosialistisk Ungdom skriver i Bladet torsdag 9. mars at fremtiden til de unge i Trøndelag lekes med, fordi amerikanske soldater trener på Værnes. Dette mener Fremskrittspartiets Ungdom (FpU) er direkte feil. Det at vi trener med våre allierte er med på å sikre unges fremtid og trygghet, ikke å leke med den.

Ringen påstår også at det er blitt etablert en «amerikansk militærbase» på Værnes, noe som beviselig er feil. De amerikanske styrkene på Værnes er del av en prøveordning, hvor de i tillegg roterer. Det er ikke snakk om en fast base for amerikanske styrker i Norge, eller etablering av en amerikansk base i Norge.

Fremskrittspartiet og regjeringen ønsker mer alliert trening og øving i Norge, noe FpU støtter opp om fullt ut. Vi har lenge hatt flere større øvelser i Norge, og det at vi kan utnytte kapasiteten på Værnes til mer øving, er utelukkende positivt. Det er også viktig å huske på at Norges forsvar aldri har vært stort nok til å kunne håndtere forsvaret av Norge alene. Vi er avhengige av våre allierte i NATO, og da må de selvsagt få lov til å øve i norsk terreng og under norske forhold. Det handler rett og slett om å ta tryggheten og sikkerheten vår på alvor!

FpU og FrP støtter regjeringens avgjørelse om å ta i mot amerikanske soldater for trening og øving i Norge, slik det legges opp til. Det er ikke noe nytt at allierte soldater trener og øver på norsk jord. Alliert øving og trening har blitt gjort i Norge i mange år, og det er noe FrP har vært pådriver for å få til.

FpU sier derfor ja til alliert øving, ja til å sikre unges fremtid, og ja til å sikre vår felles trygghet og sikkerhet.

Med vennlig hilsen

Astrid Nordahl

Formann Trøndelag FpU

Ny mobbelov svekker barns rettsvern

Barns rettigheter er null verdt uten en slagkraftig, nasjonal klageinstans som håndhever loven og ansvarliggjør skoler som bryter den. Før dette er på plass vil ikke barn få hjelp og mobbetallene vil ikke gå ned.

Jeg leste med interesse Lill Harriet Sandaunes uttalelser i forbindelse med artikkel om ny mobbelov i Stjørdalens blad den 21. februar. Hun er stortingsrepresentant og sitter i Kirke- utdanning og forskningskomiteen som snart skal anbefale Stortinget om de skal vedta den nye mobbeloven eller ikke. Vi i Foreningen Mobbing i Skolen ber om at du, Sandaune ikke anbefaler denne loven.

Sandaune sier lovforslaget skal gi tydelig beskjed om nulltoleranse, men lovteksten er allerede klar på at elever har rett til trygg skolegang. Kunnskapsministeren innfører en ny «aktivitetsplikt» som en forbedring, men den er dessverre det motsatte. Han fremhever at denne aktivitetsplikten innebærer at alle som arbeider på skolen skal følge med, varsle og gripe inn overfor mobbing og krenkelser. Dette er ordrett det som allerede er innfelt i eksisterende lovverk i form av en handlingsplikt. Å døpe om handlingsplikt til aktivitetsplikt vil ikke gi barna sterkere rettigheter, tvert imot taper barna rettigheter fordi aktivitetsplikten skal kompensere for at familien mister retten til å kreve enkeltvedtak.

I dag kan familier kreve at det fattes enkeltvedtak i mobbesaker. Et enkeltvedtak gir familien beskyttelsen i Forvaltningsloven som skal sikre dokumentasjon, god saksbehandling, klagerett og ikke minst viktig dokumentasjon for erstatningssaker. Denne retten fjernes i ny lov. Etter sterk kritikk har Kunnskapsdepartementet i siste lovforslag utvidet aktivitetsplikten slik at den nå kompenserer for noe av tapet, men fortsatt mister familien mye av beskyttelsen de i dag har i Forvaltningsloven.

At fylkesmannen fortsatt skal være klageinstans er meget betenkelig ved ny mobbelov. Den eksisterende Opplæringsloven er sterk og tydelig mot mobbing, men har ikke blitt implementert i skolene. Fylkesmannen skulle sørge for at loven ble fulgt, men titusener av barn har fått merke fylkesmannens sviktende innsats i alle de 14 årene de har hatt ansvaret, hvor den såkalte Mal-

vik-saken har blitt stående som et tragisk eksempel. Du bidro til at den saken fikk en bedre avslutning enn den kunne fått, Sandaune, og ble rettmessig hedret som årets lokale FrP politiker. Takk for din innsats. Fylkesmannen sviktet også i den saken, og at de nå plutselig har blitt best egnet til å håndheve en ny mobbelov, faller på sin egen urimelighet. Av de 177 høringsvarene til utvalgsrapporten var det ingen av barnas forkjempere som ønsket fylkesmannen, mens skolens fagforeninger, kommunenes sentralforbund og alle landets fylkesmannskontor har kjempet hardt for å beholde systemet som i praksis har gitt skoler amnesti i grove mobbesaker. Det burde være et sterkt budskap at lederen av Djupedalutvalget, Øystein Djupedal, som selv var fylkesmann i Aust-Agder, gikk på tvers av sitt eget embete og krevde at en uavhengig instans skulle bistå barn som mobbes.

Dessverre er vi som frivillige som hjelper barn en svak stemme i forhold til de mektige aktørene som nå kjemper for å beholde et system som beskytter skolen fremfor barna. Du, Lill Harriet Sandaune, med våre fremste folkevalgte, er vårt siste håp. Du har makt til å anbefale en lov som beskytter våre barn og ikke dette lovforslaget som svekker deres rettsvern.

Vi ber om at du også ser på andre svakheter ved lovforslaget. En skoleleder som ved uakt-somhet ikke stopper grov mobbing er i dag strafferettslig ansvarlig. I det nye lovforslaget skjerpes teksten til grov uakt-somhet. Grovt uakt-somhet innebærer et så klart forsett at rektor nærmest egenhendig må ha forvoldt alvorlig skade. Det er vanskelig å finne et tydeligere bevis på hvem som får styrket sine interesser i den nye loven. Det er ikke barna.

Foreldelsesfristen i mobbesaker er fortsatt 5 år. Et barn som mobbes i første klasse har mistet sin klagerett før barneskolen er over. Hvordan kan det ivareta barnets rettssikkerhet?

Det er ingen oppreisningsordning i lovforslaget, familier må gå til lange, dyre og vanskelige rettssaker for å få kompensasjon for et ødelagt liv. Dette vil bli vanskeligere fordi man har mistet retten til enkeltvedtak. Undertegnede har selv brukt over 250 000,- på en mobbesak

uten å motta noen form for kompensasjon. Hva skal foreldre gjøre dersom de ikke har ressurser til å stå i en slik situasjon?

I det nye lovforslaget skal familien miste klageretten så snart barnet har byttet skole. Klagen må gjelde skolemiljøet på skolen der eleven går når saken meldes inn. Denne lovendringen vil styrke helsefarlige skoleledere hvor mange elever flytter.

Den nye "aktivitetsplikten" skal ivareta barna i ny lov, men den har en kritisk begrensning. Aktivitetsplikten er oppfylt hvis skolen har utført "egnede tiltak". Denne begrensningen kommer etter ønske fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Det er altså etaten som skal beskytte barna i ny lov som ønsker denne reduksjonen av barnas rettsvern. Vi bistår i mange mobbesaker, og har hittil ikke møtt en rektor som mener de ikke har utført egnede tiltak i mobbesaker. Bagatellisering er det største problemet i mobbearbeidet, og med ny lov blir det enklere for skoleansatte å bagatellisere. I dag er det barnets opplevelse av en trygg skolegang som kan si om mobbin-

gen har stoppet, ikke om skole og fylkesmann er fornøyd med tiltak.

I det nye lovforslaget står det at "det vil være tilfeller der skolens aktivitetsplikt er oppfylt i en bestemt sak selv om eleven og foreldrene fremdeles ikke er fornøyd med skolemiljøet. Dette kan for eksempel være tilfeller der eleven det gjelder, ønsker seg andre tiltak enn det skolen setter inn, men der man utfra en faglig vurdering er enig i at skolens vurderinger er riktige". Å nedfelle i loven at barnets egen opplevelse ikke er avgjørende er etter vår mening et brudd på Barnekonvensjonen.

Ditt mandat gir deg en unik mulighet til å hjelpe utallige barn, Lill Harriet Sandaune. Vi ber om at du fraråder Stortinget å vedta denne loven, og at du jobber videre for å få på plass en ny, uavhengig, nasjonal klageinstans som håndhever dagens lov.

Erik Torp

Styremedlem Foreningen Mobbing i Skolen

Send oss debattinnlegg. Innleggene må leveres med en av følgende lengder: 3000, 1800 eller 1300 tegn inkludert mellomrom. Kronikker kan være på 6000 tegn inkludert mellomrom. Vi forbeholder oss retten til å kutte i innlegg som er for lange.

Innleggene skal normalt være signert med navn. Innsender må alltid oppgi fullt navn og adresse til redaksjonen, samt telefonnummer og eventuelt e-postadresse. Innlegg honoreres ikke. Tilsendte manus blir normalt ikke returnert.